

ZPRAVODAJ

OBSAH:

1. Slovo starosty obce
2. Veseličtí hrdinové
3. Jak vznikl název naší obce
4. Včelařství
5. Svatojakubská noc
6. Lázně Veselice
7. Co o nás píší jiní
8. Informace z komise pro Občanské záležitosti
9. Informace o činnosti a výsledcích Zemědělské a. s. Březno
10. Informace z redakční rady
11. Společenská kronika

22

červen 2004

SLOVO STAROSTY OBCE

Vážení spoluobčané, vážení čtenáři,

dovolte mi Vás pozdravit prostřednictvím Veselického zpravodaje, který se Vám dostal do rukou už jako 22. vydání. Redakční rada na své schůzi zvolila za svého šéfredaktora pana ing. Jiřího Campra, který tuto funkci přijal. Tímto děkuji panu Camprovi za práci, kterou již vykonal a do další mu přeji mnoho úspěchů.

V našem regionu Dolnobousovsko se začíná budovat nová cyklostezka z Mladé Boleslavi směrem do Dolního Bousova. Na setkání starostů okresu Mladá Boleslav, kterou svolává odbor pro regionální rozvoj nám byla nabídnuta možnost, zapojit se do budování těchto cyklostezek značených přímo v našem katastru obce Veselice.

Dále se projednávala možnost umístění velké turistické mapy s možností prezentace naší obce se svými pozoruhodnostmi.

V minulých dnech mne oslovila starostka Domousnic paní Věra Koldová, která nabízí obci spolupráci na projektu tlakové kanalizace obou obcí, kde by mohlo dojít i k propojení Domousnic na náš vodovodní řád. V současné době náš obecní úřad shání firmu, která by náš vodovod provozovala. Tímto se obracím na naši veřejnost zda neznáte někoho ve svém okolí.

Na závěr připomínám, že je stále ještě několik občanů v naší obci, kteří nemají zaplacený poplatek za svoz odpadů, poplatky za psy a poplatek z hrobu.

S pozdravem
Pažout Miroslav
Starosta obce

»VESELIČTÍ VLASTENCI « - HRDINOVÉ

Veselice, ves na konci středočeského kraje, se nachází na kopci převyšujícím o 100 metrů okolní krajinu. Je odtud široký rozhled, na Mladou Boleslav, Bezděz, Ještěd a předhůří Krkonoš, jakož i na vesničky rozseté v rovině kolem Rožďalovic a Nymburka. Ve Veselici žijí obyvatelé většinou spokojeným, přátelským, sousedským životem. Mnozí z nich, a to zvláště ti starší, si však možná nejdou vzpomenou na léta válečného utrpení během 2. světové války, kdy nacistická vojska obsadila bývalou Československou republiku a byl zřízen Protektorát Čechy a Morava. Většinou se tehdy veseličtí občané postavili na odpor německé zvůli, a někteří z nich se stali přímo členy odbojových skupin, jiní začali aktivně vytvářet vlastenecké zázemí pro úspěšný boj za svobodu. Jedním z nich byl (a dosud stále je) i veselický rodák pan Václav Pošta.

V roce 1943 vstoupil do odbojové skupiny Předvoj a byl nasazen pracovně na Kostecké panství, a to do Vlčího Pole. Po navázání spojení s odbojářskou skupinou v Mladé Boleslavi, spolu se svými nejbližšími spolupracovníky Vlastimilem Kůtkem z Domousnic a Stanislavem Čížkem z Dolních Rokytňan, měli za úkol sledovat výrobu vojenského materiálu v továrně v Josefově Dole a jeho dopravu a skladování ve vojenském skladu v Dolním Bousově a další transport do tajných vojenských skladů umístěných v lesích v okolí Leduců, Prodašic a Jabkenic. Zjištěné poznatky předávali hlavnímu veliteli skupiny majorovi Francovi do Mladé Boleslavi. Přes veškerou opatrnost však odbojářská skupina Předvoj byla prozrazena a Václav Pošta organizoval přechod jejích zbývajících členů z místa jejich bydliště do tajných úkrytů. Velkou ztrátou pro všechny odbojáře pak bylo zatčení hlavního velitele skupiny majora France v Mladé Boleslavi, když úkryt, kde pobýval spolu se třemi dalšími odbojáři, prozradil pes, který na povel "hledej pána" dovedl gestapo přímo k tajnému úkrytu v katakombách mladoboleslavského hradu. Po zatčení dalších členů skupiny se ocitly v ohrožení života i tzv. spojky, které, ač nebyly v přímém odboji, obětavě a s nasazením vlastního života zajišťovaly zejména přísun potravin a léků odbojářům. Patřil mezi ně z Veselice např. František Jakubec a z Vlčího Pole hajný Antonín Tomášek.

A pak nadešel květen 1945. Ráno 5. května vyvěsil veselický kovář Josef Cidlina na svém domě československou státní vlajku a tentýž den se obnovena odbojová skupina, po předchozí domluvě s domousnickými četníky, dostavila na jejich stanici, kde bylo ustanoveno revoluční velitelství v čele s Bohumilem Říhou, řídícím učitelem obecní školy v Řitonicích. Jeho zástupcem se pak stal nadporučík ing. Havelka z Domousnic. Ihned byl zahájen nábor dobrovolníků z okolních vesnic - avšak s mizivým úspěchem. Velitel skupiny pak vydal rozkaz k útoku na nacistické velitelství a německou vojenskou základnu v Leducích. Zde se odbojářům podařilo zničit místní velitelství a zajmout německé vojáky. Nicméně německá vojenská posádka soustředěná v Jabkenicích se okamžitě vydala skupině v Leducích na pomoc. V nastalém boji, kdy němečtí vojáci použili velmi obávané střely "dum-dum" a jako živý štít použili zraněného pana Poživila z Domousnic, kterého přivázali k tanku a hnali před sebou, zahynulo 34 vlastenců. Nicméně se podařilo Němce donutit k ústupu a raněné ošetřit v provizorní nemocnici zřízené v budově měšťanské školy v Dolním Bousově, kde byli ošetřováni bousovským lékařem MUDr. Vaňkem a jeho pomocníkem.

Pan Václav Pošta, který byl těžce raněn při střetu s hlídkou SS v Sobotce, kde čekal na příjezd spojky půlnočním vlakem z Prahy, se však německým vojákům už do rukou nedostal, ač byl jedním z nejhledanějších odbojářů v kraji.

Psal se totiž 8. květen 1945, Německo kapitulovalo, kvapem se blížila sovětská vojska a německé posádky v kraji dostaly rozkaz stáhnout se ku Praze. Pan Pošta tedy nejen, že své zranění přežil, ale zůstává i nadále mezi námi. Rozšiřuje řady těch veselických občanů a rodáků, kteří v této nelehké době nasazovali životy, i životy svých bližních pro svobodu a nezávislost českého národa

Ing. Doškář Josef Csc.

JAK VZNIKL NÁZEV NAŠÍ OBCE VESELICE

Podle historiků přišli do našich zemí Slované v 5. - 6. století. Nejstarší jména obcí a osad jsou proto v Čechách a na Moravě původu slovanského. Teprve o 600 let později k nám přicházejí osadníci z okolních zemí německých, a některé obce již mají názvy germánské.

Jména osad a obcí vznikala v zájmu jejich rozlišení a obyvatelé k tomu využívali obecných slov v kraji vžitých a lidem srozumitelných.

- A. Například: Hora, Brod, Ostrov, Důl, Bor
- B. Podle polohy: Podvrší, Poříčí, Dubá, Doubí /kde rostly duby/, Borová, Habrovany, Březovice, nebo Holé Vrchy
- C. Podle zaměstnání osadníků: Žernovy /kde se vyráběly mlýnské kameny/, Košíky, Kraslice, Štítné, Mečeříž, Rádlo, Sudoměř, Ovčáry /kde se chovali ovce/, Vinařice /kde byly vinice/
- D. Podle jmen jejich budovatelů: Boleslav, Karlštejn, Valdštejn, Michalovice, Markvartice, Josefov, Terežín
- E. Podle vlastních jmen: Nejčastěji podle staršiny rodu otce, matky
Například: Husinec, Karlov, Libušín, Petrovice, Jiřice, Bohušovice, Bohoušov /Bousov/.
- F. Ze slov německých osadníků: Vamberk, Šumperk, Žamberk, Varnsdorf, Rumburk, Hamry
/z německého slova Hammer - buchar/
- G. Netradiční názvy :Vznikají s nárůstem počtu osad. Například: Pozorka, Psinice, Lovosice, Židněves, Hrdlořezy, Rabakov, Osenice

Jak však vznikl název obcí Veselí, Veselá, Veselíčko, Veselice, kterých je u nás hodně?

Ředitelé některých muzeí a archiváři je vysvětlují různě. Někteří dokazují, že se takto nazývaly vesnice, kde se na cestách, nebo u brodů řek přepřahaly povozy a kde obvykle byly zájezdní hospody v nichž bývalo veselo. Například: Veselí nad Lužnicí, Veselí nad Moravou, Veselá apod. Obyvatelé zde žijící byli nazýváni "De Wesel je" tj. česky veselí, šťastní. Tak tomu ale zřejmě nebylo.

Nejpravděpodobnější je výklad v knize "Zeměpisná jména Československa" z r. 1982. Zde se dokládá, že název obcí Veselí, Veselá, má původ v praslovanském slově "veselje" veselí, radost, štěstí.

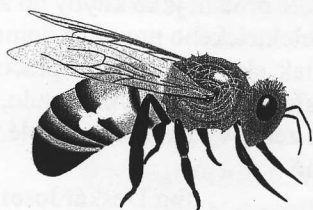
Zakladatel osady dával názvem jeho obyvatelům do vínku "veselje" veselí, radost, dobré žití. Byla-li osada zakládána stranou komunikací, nejčastěji v lesích, potom byla pojmenována zdrobněle, jako Veselíčko a Veselice. Tak tomu asi v případě naší obce skutečně bylo. Proto si přejme, aby obyvatelům naší obce se i do budoucích let splnilo to co jim její zakladatel dal do vínku. Aby zde žili šťastně a vesele. To ale závisí především na obyvatelích samotných.

Opakem je příklad od naší obce 4 km vzdálené, vsi Křížany a tvrze Kříženec, které byly v roce 1646 vypáleny Švédskými vojsky. Obyvatelům zůstali jen holé životy. Proto si založili o 2 km dále u Zelenské Lhoty novou obec, kterou nazvali "Záhuba". Tento název měl připomínat zničení, zahubení jejich bývalé obce a tvrze.

Dufek Rudolf

Zpracováno podle knihy »Zeměpisná jména Československa« z r. 1982 autorů Interrera, Majtana a Šrámka.

VČELAŘSTVÍ

Včely a příroda 1.část

Veselice bývala vyhlášenou ovocnářskou oblastí. Vše co se urodilo se sklízelo. Ovoce pro svoji kvalitu bylo žádané a vozilo se až na Liberecko. Aby stromy měly dostatek kvalitního ovoce, bylo třeba je pravidelně obměňovat a zajistit dobré opylení. Pro úspěšnou letní a podzimní sklizeň je třeba mít na jaře co nejvíce opylovačů - včel. Využívá se základní činnosti včel, nutné pro zachování a udržení jejich života, sběr pylu. Sběr pylu souvisí s opylováním rostlin. Odhaduje se, že až 85% podíl na zajištění opylování hmyzosnubných rostlin mají včely, zbývajících 15% opylení zajišťuje jiný hmyz. Včela se velmi dobře hodí k opylování kulturních plodin a stromů také proto, že při své sběrací činnosti je věrna jednomu druhu květů. Rozdíl mezi čmelákem, motýlem, jiným hmyzem a včelou je ten, že včely nepřeletují z větve na jakýkoliv další květ, aby získaly pyl, ale navštěvují tentýž druh rostlin po celý den.

I když kvetou současně smetánka lékařská a jabloně, jedny včely navštěvují květy jabloní, jiné jen květy smetánky. Čmelák, motýl ani jiný hmyz tuto vlastnost nemají. Včela má jemně ochlupené tělo, na kterém dobře ulpívají pylová zrna. Má také zvláštní zařízení pro sběr a přenášení pylu. Jakmile na sobě nahromadí větší množství pylu, vznese se do vzduchu a začne nabalovat rousku pylu. Všemi třemi páry nohou si otírá celé tělo. Pylová zrna ulpí na kartáčcích. Tam včela pyl ovlhčí sosačkou částí obsahu z medného váčku. Pak si jej podává z levé přední nohy na pravou přední a opět na pravou zadní do košíčku. Tam jej hřebeny pat vyčesává na posunovače pylu. Přitisknutím tlačítka hleně k posunovači jej vytlačí k vnější straně hleně a pomocí druhého páru nohou vytváří v košíčku pylovou rousku. Tuto činnost provádí opakovaně tak dlouho, dokud nemá dostatečně velký náklad anebo dokud jí stačí obsah medného váčku na práci, kterou musí vykonat. S rouskami přiletí do úlu a pomocí trnů druhého páru nohou vypíchne rousku do buňky. O dalším uložení pylu v buňce se přičiní jiné včely. Létavka se nasaje medu a vrací se opět ke květům a znovu opakuje stejnou činnost. Při svých návštěvách květů je nepoškozuje, poněvadž má tuhá kusadla. Při vstupu do květu za nektarem prochází kolem pohlavních orgánů květu a samovolně se svými chloupky s pylem dotýká částí, které setrou pyl chloupků a zajistí tak opylení. Rozhodujícím činitelem je to, že pyl je základní složkou potravy včel, a sběr pylu a jeho přenášení

v přírodě zajišťují tedy samovolně v zájmu zajištění výživy budoucích generací včel. Za jediný den jedna včela navštíví až 10 000 květů. Z hlediska ekorovnováhy mají včely nezastupitelnou úlohu v přírodě jako opylovači kulturních a planě rostoucích hmyzosnubných rostlin. Je vědecky prokázáno, že včelař získává od včel 20% a příroda 80% z celkového užitku. Náš stát podporuje včelaře formou ekologické prémie, to je tzv. přímé dotace. Děje se tak proto, že změněnými ekonomickými podmínkami v posledním desetiletí minulého století došlo k poklesu včelstev z 800 000 na současných 500 000. Tato pomoc postupně přispěla k stabilizaci počtu včelstev na již zmíněné spodní hranici.

Zdeněk Srb, důvěrník včelařů obce Veselice a Ing. Doškář Josef, Cs

SVATOJAKUBSKÁ NOC

V posledních dnech dubna se část veselických občanů shromažďuje k oslavě přicházejícího jara formou "pálení čarodějnic" na bývalém pozemku pana Františka Chromouského, na tzv. Severní cestě, na místě určeném bývalým JZD Veselice pro skládku odpadu, když byl uzavřen lom pan Tůmy na konci tzv. Mrtvé cesty. Pohledy na šlehající plameny, jejich záři a šířící se teplo, ukazují na nastávající jaro, nechávaly vznikat různým myšlenkám do nastávajících slunných dnů.

Zvyk "pálení čarodějnic" je prastarého původu. Obřady a úkony byly většinou ve své podstatě spojeny s vírou ve schopnost člověka ovlivňovat nadpřirozené jevy nebo domnělé duchy či bohy. Přesto, že všechny náboženské společnosti ve své většině víru v nadpřirozené síly bytosti s nimi spojené odmítají, ve skutečnosti zahrnují některé čarodějnické prvky do svých obřadů. Otřesnými příklady přístupů k víře v nadpřirozené bytosti a jejich ovládání lidí byly ve středověku čarodějnické procesy. Šlo o obviňování osob se spojer s ďáblem a následné poškozování ostatních lidí (zejména sousedů) právě dle ďáblůvých pokynů. S tím splyvalo ve 13. století kacířství, tvrdě a nekompromisně pronásledované církevní inkvizicí. Trestem bylo upálení na hranici a propadnutí veškerého majetku kacíře církevní a světské moci, a tím i následně obohacení těch, kteří stáli v jejím čele.

Papežskou bulou papeže Inocence VIII. bylo čarodějnictví a procesy s ním spojené v 15. století považovány za soudní delikty a o jejich konání nadále rozhodovala soudní hierarchie. Poslední čarodějnický proces se v Čechách konal v roce 1756 císařským dekretem císařovny Marie Terezie byly čarodějnické procesy zrušeny v roce 1759.

Ing. Doškář Josef Cs

»VESELICE« -VZPOMÍNKA /Vzpomínka Ing.Miroslava Halamy z Veselice č.9/

Pod bývalou obecní veselickou pastouškou se znenadání začala ohřívát země a okolo celé pastoušky se vznášela pára. Rozířila se pověst, že u pastoušky vyvěrá ze země horký termální pramen. Pověst se dostala do podvědomí nejen veselických občanů ale i do širokého okolí a zejména staří občané si představovali, že si v teplém bahně a minerální vodě budou léčit svoje neduhy, zejména kloubová onemocnění. Došlo i k tomu, že průvodčí ve vlaku hlásil po jeho příjezdu do stanice: "Domousnice - lázeň Veselice". Také na vývěsce linkového autobusu ve směru Lično - Mladá Boleslav byla uvedena stanice lázně Veselice.

Jak to však skutečně bylo?

Při náhodném nabírání teplé vody plechovým hrnkem ucítil dotýčný veselický občan v celém těle brnění, jako kdyby ho zasáhl elektrický proud. Též pracovníci elektrické rozvodné sítě již delší dobu hledali nebyvalé ztráty elektrického proudu a domnívali se, že je elektrina neoprávněně někým v obci odebírána. Celá záležitost "lázně Veselice" tak skončila tím, že pracovní rozvodných sítí odpojili dodávky elektrického proudu do obce a v následné revizi místního transformátoru objevili závadu, která po dlouhou dobu způsobovala ony tolik záhadné ztráty elektřiny. Po jejím odstranění přestal ze země vytékat proud teplé vody ztratila se pára, půda vyschla (elektrický proud přestal unikat do země), a Veselice tak přišla o lázně.

Ing.Doškář Josef, CS

CO O NÁS PÍŠÍ JINÍ

Naše obec, ač malá svou velikostí, není však malá svým významem a známostí v celém regionu.

Zaslужují se o to obyvatelé obce, kteří pracují široko daleko, moudré a spolehlivé vedení obce, které podporuje v moderní a pokrokové. Hasičský sbor, který se většinou úspěšně účastní všech soutěží, Komise pro občanské záležitosti která velmi dobře řídí veškerý kulturní a společenský život v obci a také náš časopis, který se dostává do rukou mnohým lidem a organizacím, často daleko mimo obec.

S tím vším seznámil nejširší celorepublikovou veřejnost týdeník "Veřejná zpráva" ve svém dvojčísle 51-52 : konci roku 2002. Tento časopis věnoval naší obci celou stránku, kde velmi srozumitelně a plasticky vylíčil historii, život a aktivity naší obce. Může nás všechny těšit, že se o nás ví, a že naše práce a život vchází v širší povědomost a dostává jí přiměřené uznání.

Je to jistě povzbuzení pro všechny Veseláky.

Ing.Jiří Camj

Společenská kronika /rok 2003 -2004/

Vzpomínka:

Dne 29.12. zemřel pan Rudolf Cidlina ve věku 90 let.

Dne 2.února uplynulo 10 let

od úmrtí naší maminky Naděždy Matouškové

a dne 9.května by se dožil šedesáti let náš tatínek Josef Matoušek ,
oba z Veselice.

S láskou vzpomínají Milan a Marcela s rodinami a Jana

Poděkování :

Děkujeme všem občanům, veselickým a řitonickým hasičům,
kteří se naposledy přišli rozloučit
s naším drahým bratrem, švagrem a strýčkem panem Rudolfem Cidlinou
z Veselice čp. 45.

Děkujeme též za slova posledního rozloučení
řečená panem Maudrem, za projevy soustrasti a květinové dary.

Jménem všech pozůstalých rodina Cidlinova .

Životní jubileum /rok 2003/

Pan Nekvapil Jan

20 let

Životní jubileum /rok 2004/

31. 3. Paní Marie Koubová	80 let
2. 1. Paní Marie Rýdlová (č. p. 47)	75 let
15. 4. Paní Jana Cidlinová	75 let
12. 5. Paní Zdena Šolcová	70 let
14. 5. Pan Miroslav Bulíř	55 let
21. 2. Paní Věra Jakubcová	50 let
16. 3. Paní Jana Burdová	40 let
1. 6. Pan Martin Štěpanovský	20 let
9. 6. Havránková Květa	15 let

Z ČINNOSTI SBORU PRO OBČANSKÉ ZÁLEŽITOSTI

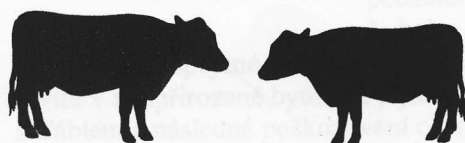
Dne 13.prosince 2003 uspořádal SPOZ dětskou mikulášskou nadílku. Dárkové balíčky, které věnoval Obecní úřad udělaly radost každému dítěti. Největší obdiv, ale zároveň i strach v očích nejmenších dětí vyvolal Mikuláš s čertem, kteří za přednesenou básničku nebo písničku rozdávali dárky.

Také při maškarním karnevalu dne 27. 3. 2004 se v podobách princezen, šašků a jiných pohádkových bytostí děti vydováděly. Nejvíce je však lákaly různé soutěže a hry, za které byly děti po zásluze odměňovány. Bohatá tombola všechny potěšila. Hezká hudba Soni Boučkové lákala k tanci, ale i dospělým přinášela radost.

Děkujeme všem, kteří na tuto akci přispěli, zvláště pak OÚ Veselice, panu Bohuslavovi z Turnova, který se pokaždé účastní a upeče něco sladkého na zub. Děkujeme paní Buckové za přípravu sálu a obsluhu ve Veselské hospůdce.

Za SPOZ: Bulířová Jarmila a Pažoutová Věra

ZEMĚDĚLSKÁ a. s. BŘEZNO

Zemědělská a. s. Březno, hospodařící též na pozemcích v katastrálním území naší obce v současné době obhospodařuje celkem 2.096 ha, z toho orné půdy 1.933 ha. Výměra podniku tak oproti roku 2001 mírně vzrostla o pozemky po zaniklém Obchodním družstvu Klas Přepere v k. ú. Řitonce, Skyšice a Vlčí Pole.

Hospodaření v roce 2002 bylo velmi ovlivněno velkým deficitem v polních pracích z podzimu 2001. Nebylo zoráno 500 ha půdy a ta se na jaře podmítala a osévala náhradními plodinami. Velký podíl jařin se poté promítl ve výnosové stránce řepky a obilovin. V rostlinné produkci byl zaznamenán ve výkupní ceně u řepky propad 15 % a u obilovin 20 %. Jako rentabilní se rýsovala cena u cukrové řepy, ale pak byla zrušena minimální cena cukru 17.30 Kč/kg a rovněž výkupová cena cukrovky se změnila.

V živočišné výrobě se produkuje mléko na VK Židněves a výkupní cena mléka poklesla o 3% oproti roku 2001. Chov prasat byl též poznamenán nízkými výkupními cenami. Cena jatečního prasete se pohybovala od 37 Kč/kg v lednu až na 25 Kč za 1 kg v listopadu. Rok 2002 skončil v hospodářském výsledku ztrátou 8.630 tis Kč.

Hodnocení hospodářských výsledků roku 2003 bylo provedeno na řádné valné hromadě, která se konala dne 26.5.2004. Zemědělská a. s. uskutečnila v roce 2003 velké investice do zemědělské techniky a do přebudování velkokapacitního kravínu v Židněvsi, což silně ovlivnilo celou ekonomiku podniku, hlavně splácení úvěrů a leasingových smluv. Aktiva i pasiva podniku jsou vyrovnaná k 31.12.2003 činila 82.4 mil Kč.

V roce 2003 se zemědělci potýkali s velkým suchem, jež bylo příčinou slabších výnosů ve všech komoditách. Přesto rok skončil úspěšně a to s plusovým hospodářským výsledkem 1 126 tis.Kč.

Na závěr chci poděkovat Zemědělské a. s. Březno za to, že obdělává pozemky v katastru naší obce a nenechává je v neblahém stavu, jako tomu je v jiných oblastech naší republiky.

František Pažout

INFORMACE Z REDAKČNÍ RADY

Na jednání redakční rady, konané dne 5.května 2004 byl do kolektivu rady zvolen pan Josef Šoltys, kronikář obce. Na tomto jednání byl předsedou redakční rady zvolen pan Ing.Jiří Camr.

Na Veselický zpravodaj přispěli:

Brodská A., Bohuslav V., Runčíková H., Jakubcovi, Buková K., Kobzáňová, ing J. Camr, Štěpanovská L., Brezaniová L., Šíbová M., Pelikán L., Herzán L., Cinkejšová L., Stádník J., Fischer P., Koubová M., Fischer K., Matějková M., Marešová M., Pokorná V., Matoušková J., Cidlinovi, J. Fleková.

Redakční rada Zpravodaje touto cestou všem přispívajícím upřímně děkuje!!!

Veselický Zpravodaj vydává Redakční rada ve složení:

Předseda Redakční rady Ing. Camr, Ing. Doškář Csc, M. Pažout, F. Pažout, F. Navrátil, J. Bulířová, Z. Oudrnická, M. Šafránková, - dopisovatel R. Dufek .

Zpravodaj vychází dvakrát ročně.

Prosíme o zasílání případných návrhů, příspěvků a připomínek na adresu :

Paní M. Šafránková, Veselice, PSČ 29104 Dolní Bousov .